

— Чакай да те науча! — викналъ умникъ Гюро, па рекълъ на своитѣ умници другари:

— Вържете ме презъ кръста съ яки вжжета, па ме спуснете въ мечата дупка, мечка стрѣвница жива за ушитѣ да изтегля!

Умници юнаци вързали умникъ Гюро и го въ мечата дупка пуснали.

Лапнала мецана Тодора умната глава на Гюра и заревала.

— А-а, — улови я! Дръжъ, Гюро, дръжъ! — завикали умниците и задърпали вжжето.

Тѣ дърпатъ навънка, мечка дърпа навжтре. Мечка дърпа навжтре, тѣ дърпатъ навънка!

По едно време — що да видишъ! Извлѣкли умникъ Гюро безъ глава...

Чудомъ се чудятъ умници юнаци.

— Брѣ де му на Гюро главата?

— Ама той имаше ли глава?

— Мисля, че имаше.

— Па азъ мисля, че нѣмаше.

— Имаше.

— Нѣмаше...

Скарали се умници юнаци и не могатъ да решатъ, имаше ли умникъ Гюро глава, или нѣмаше!

И отишли да питатъ булка Гюровица.

Почукали, потропали на вратата.

— Излѣзъ, излѣзъ, булка Гюровице, да ни кажешъ, имаше ли Гюро глава, или нѣмаше?

Излѣзла булка Гюровица, почесала се, помислила, па рекла:

— Не знамъ!

— Ка ще да не знаешъ? Помисли си...

— Е, знамъ ли... За Великденъ онъ си капа купува, та трѣбва да е ималъ глава...

Елинъ Пелинъ.